

Необраний шлях (переклад В. Гречки)

Роберт Фрост

Шляхи розбіглись у жовтий ліс
І вибач, я не йшов би двома,
І довго сам я стояв, як вріс,
І вниз дивився я аж до сліз
В підлісок, що їх далі сховав.

Обрав тоді я одного з них,
Можливо й кращим вибір цей був
Бо в травах шлях той, без сліду ніг,
Хоч, з часом, я заявити б міг,
Що справді тих відмін не відчув.

І, ранком, рівні шляхи лягли,
Без жодних цяток чорних слідів.
"О, інший – потім!" – думки були,
Шляхи, втім, знав я – самі вели,
Вернутись "потім" — я б не зумів.

Зітхнувши, згодом, скажу я всім,
Коли минуть чисельні роки:
"Шляхи розбіглись у лісі тім,
Обрав неходжений я ніким
І це – усе змінило, таки".

Переклад Віталія Гречки